

Ἱστορία Ἐκκλησιαστικὴ καὶ μυστικὴ θεωρία. Ἐν Ῥώμῃ· χιλιοστῶ πεντηχοστῶ εἴκοσι ἕξ ἀφκς'. μηνὸς Ὀκτωβρίου, δεξιοτῆτι Δημητρίου Δούκα τοῦ Κρητός. εἰς 4ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσόμοι, ὑπὸ τοῦ Δούκα ἐκδοθεῖσα, μετετυπώθη χωριστὰ ἐν Βενετία τὸ 1528 καὶ τὸ 1644 ἔτος. Ἐτυπώθη δὲ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Στυλιανοῦ ἐκ Παφλαγωνίας. Ἡ λειτουργία Βασιλείου τοῦ Μεγάλου μετετυπώθη ἐν Βενετία τὸ 1601 ἔτος, καὶ ἡ τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ νέου τὸ 1687 παρὰ τῷ τυπογράφῳ Ἰουλιανῷ. Αἱ δὲ τρεῖς λειτουργίαι ἠνωμένοι, τὸ 1760 παρὰ τῷ τυπογράφῳ Νικολάῳ τῷ Σάρφῳ τὸ 1811 παρὰ Πάνω Θεοδοσίου, καὶ τὸ 1820 ἔτος ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Τυπογραφεῖῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐκτὸς τῶν ῥηθεισῶν ἐκδόσεων ὑπάρχουσι καὶ ἕτεροι, ἃς δὲν ἠδυνήθην νὰ ἴδω.

(9) — Θησαυρὸς Δαμασκηνῶ τοῦ Ὑποδιακόνου καὶ Στυδῆτου τοῦ Θεσσαλονικέως. Ἐν Βενετία 1528. εἰς 4ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Περὶ τῆς πρώτης ἐκδόσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βιβλίου τούτου ἀναφέρει ὁ βιβλιογράφος Ἀσκέως (Askew Bibl. σελ. 49), ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ἀλέσιος ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Φαβρικίου (Τομ. ΙΧ. σελ. 684). Ἡ ἐκδοσις αὕτη εἶναι ἀναμφιβόλως ἐκείνη, περὶ τῆς ὁποίας κάμνει μνείαν ὁ Κροΐσιος (Turco-graecia σελ. 48) λέγων ὅτι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Παταΐου τὸ ἄρθρον τοῦ Καρτάνου καὶ τὸν Θησαυρὸν τοῦ Δαμασκηνῶ.

(10) — Μηνολόγιον ὑπὸ Μαξίμου Μαργουνίου Ἐπισκόπου Κυθέρων. Ἐνετίησιν, παρὰ Ἀντωνίῳ Πινέλλῳ. 1529. εἰς φύλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ πρώτη ἐκδοσις αὕτη τοῦ Μηνολογίου εἶναι σπάνιος· τὸ δὲ Ἐκκλησιαστικὸν βιβλίον τοῦτο διαιρεμένον εἰς δώδεκα τεύχη, διὰ τοὺς δώδεκα μῆνας τοῦ ἔτους, ἐξεδέθη μυριάκις ὑπὸ διαφόρων λογίων ἐν τῇ αὐτῇ πόλει τῆς Ἰταλίας, ὅπου ἔτυπόνοντο καὶ τὰ ἐπίλοιπα βιβλία εἰς χρῆσιν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὡς θέλομεν ἰδεῖ.

(11) — Ὁρολόγιον. Ἐνετίησιν ἀρμ. εἰς 4ον. μικρόν.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἴδου τί ἀναφέρει περὶ τῆς πρώτης ἐκδόσεως ταύτης τοῦ Ὁρολογίου ὁ πολυμαθέστατος συντάκτης τοῦ Ἑλληνομνήμονος, ἐν τῷ φυλ. 5. σελ. 257. — « Ὁρολόγιον, καὶ μετὰ τὴν λέξιν ταύτην λίοντα ὄρθιον ἔχοντα ξίφος ἐν τοῖς